

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 4Csp/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118374268
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2019:6118374268.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, 36 613 843, proti žalovanému: X. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX M. S. M., zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 1032,08 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 479,50 eur **z a s t a v u j e.**

II. Žalobu **z a m i e t a.**

III. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom o výške tejto náhrady bude po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 9.11.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny úveru vo výške 494,71 eur, úrokov vo výške 532,72 eur, poplatkov vo výške 4,65 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 494,71 eur od 21.6.2018 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že veriteľ, Poštová banka, a.s. a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 25.9.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa žalovaný zaviazal veriteľovi vrátiť v splátkach s lehotou splatnosti za podmienok dohodnutých v zmluve o úvere. Žalovaný sa dostal do omeškania, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak veriteľ podaním zo dňa 14.3.2016 oznámil žalovanému, že dňom 14.03.2016 vyhlásil celý úver za splatný. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 20.6.2018 medzi postupcom Poštová banka a.s. a žalobcom bola pohľadávka zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX postúpená na žalobcu. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. V žalobe žalobca označil a pripojil listinné dôkazy.

2. Vo veci bolo rozhodnuté platobným rozkazom, voči ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, a to z dôvodu, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný je názoru, že zmluva zo dňa 25.9.2012 neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o konečnej splatnosti úveru. Taktiež žalovaný v odpore uviedol, že zmluva obsahuje nesprávnu výšku celkových nákladov, keďže súčin mesačnej splátky a počtu splátok predstavuje rozdielnu sumu, aká je uvedená v zmluve o úvere a z tohto dôvodu, zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN. Podľa názoru žalovaného zmluva obsahuje úrokovú sadzbu, ktorá je

v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že s poukazom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť po zročnosti prevej neuhradenej splátky. V priebehu sporu žalovaný prostredníctvom zástupcu tiež uviedol, že Zmluva o úvere dostupná pôžička zo dňa 25.9.2012 je bezúročná a bez poplatkov pretože, obsahuje nesprávny údaj o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru vo výške 639,50 eur, pretože súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda $18 \times 72 = 1296$ eur, keď sa od tejto sumy odpočíta istina poskytnutého úveru v sume 600,- eur, celkové náklady mali byť vo výške 696,- eur. Keďže nesprávna výška celkových nákladov spojených so zaplatením úveru bola použitá pri výpočte RPMN, zmluva obsahuje aj nesprávnu výšku RPMN. Pri výške úveru 600,- eur, mesačnej splátke 18,- eur, počte splátok 72 a celkovej čiastke sporejnej so zaplatením úveru v sume 1296,- eur podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN dostupnej na <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn> by bola správna RPMN vo výške 34,06 %, zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN vo výške 33,84 %. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu Trenčín zo dňa 8.11.2017 sp. zn. 5Co/245/2017 a zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 4Co/122/2018. Naďalej žalovaný zotrval na názore že ročná úroková sadzba vo výške 29,50 % je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny stav a nové obchody pre spotrebiteľské a ostatné úvery zo splatnosťou nad 5 rokov v mesiaci 9/2012 bola vo výške 13,89 %. Keďže úroková sadzba vo výške 29,50 % prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu o viac ako cca 112 %, ide o neprimeranú úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Prostriedky procesného útoku žalobcu, v zmysle ktorých vzorec výpočtu RPMN žalobcovi, resp. jeho právneho predchodcovi, do kalkulačky implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN, a že v predmetnom výpočte je vidieť, že 69. splátka je vo výške 15,49 eur a 70. až 72. splátka je vo výške 0,- eur a tiež, že celkovú čiastku si dokáže spotrebiteľ vypočítať banálnym výpočtom považuje strana žalovaného bez právnej relevancie, za neopodstatnené (rozhodnutie Krajského súdu Bratislava zo dňa 25.9.2019 sp.zn. 6Co/203/2018). K tvrdeniu žalobcu, že vzorec výpočtu RPMN žalobcovi, resp. jeho právneho predchodcovi, do kalkulačky implementoval externý dodávateľ, ktorý garantuje správnosť výpočtu RPMN, uviedol, že tento vzorec rovnako ako všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN nie sú súčasťou zmluvy o úvere a v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. I Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 28.6.2019 sp. zn. 8Co/49/2019 opätovne uviedol nasledovný právny názor: "Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru." Preto podľa žalovaného zmluva o úvere zo dňa 25.9.2012 teda neobsahuje ďalšiu obligatórnu náležitosť, a to všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, a preto je zmluva o úvere jednoznačne bezúročná a bez poplatkov. K vzniesenej námietke premlčania tiež žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu uviedol, že v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti a ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky." V liste zo dňa 15.02.2016 označenom ako Upozornenie - Výzva na zaplatenie dlžnej časti úveru žalobca upozorňuje žalovaného, že k 15.02.2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po splatnosti. Následne listom zo dňa 14.03.2016 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V zmysle rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica rozsudkom zo dňa 27.2.2019.2019 sp. zn. 41Co/3/2019 vyplýva, že "Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je kogentné, čo znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba potom plynie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada. A za účelom určenia začiatku plynutia premlčacej doby je potrebné aplikovať ust. § 103 Občianskeho zákonníka, nakoľko plnenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach a veriteľ využil svoje právo dané ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Trojročná premlčacia doba pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Zdôrazňuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka predstavuje lex specialis voči § 101 Občianskeho

zákonníka, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal splatný, teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky, ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplateniu došlo." Žalovaný v rámci prostriedkov procesnej obrany tiež uvádza, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nepovažuje list zo dňa 15.02.2016 označený ako "Vec: Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru," pretože tento neobsahuje žiadne upozornenie, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, Poštová banka, a.s. ako právny predchodca žalobcu bude oprávnená postúpiť pohľadávku z banky aj na tretiu osobu a teda tento dokument nemožno považovať za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Uvedený právny názor potvrdzuje i rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 7.8.2019 sp. zn. 15Co/240/2018. Z uvedeného dôvodu je žalovaný názoru, že žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Z týchto dôvodov i z dôvodu, že žalovaný istinu úveru žalobcovi uhradil navrhól žalobu zamietnuť.

3. Žalobca po podaní odporu žiadal pokračovať v spore. K nedostatku aktívnej legitímácie žalobca poukazuje na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie o zverení pohľadávky do mandátnej správy zo dňa 29.09.2014, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 "Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník". V ďalšom si žalobca poukazuje na skutočnosť, že v súlade s predloženou platobnou históriou, žalovaný vykonal poslednú úhradu na úver dňa 15.12.2015 vo výške 100,- eur, ktorou bola čiastočne uhradená splátka splatná ku dňu 14.02.2015, teda súčet všetkých omeškaní žalovaného so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol ku dňu Výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 16.02.2016 jeden rok, všetky zákonom predpísané požiadavky na platné postúpenie pohľadávky boli splnené.

K nedostatku aktívnej legitímácie a k neplatnosti postúpenia žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to: výzvou zo dňa 16.02.2016 a výzvou označenou ako "Výzva na úhradu dlžnej sumy" zo dňa 14.03.2016. Žalobca pre úplnosť v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že má za to, že ust. § 92 ods. 8 zákon o bankách ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Aktívnu legitímáciu žalobca v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zjavné, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky (Uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 9Co/20/2016 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 19Co/2/2016). Dôsledkami porušenia ust. § 38 ods. 9 zákona č. 21/1992 Zb. sa zaoberal Najvyšší súd Českej republiky v Rozsudku sp. zn. 29Odo/1613/2005 z 29.04.2008. Uviedol, že účelom inštitútu bankového tajomstva je ochrana klienta pred zverejnením, či podávaním informácií o jeho majetkových pomeroch. Úprava zmluvného postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku, ani príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka vo všeobecnosti nezakazujú (pod sankciou prípadnej neplatnosti takéhoto úkonu) postúpenie pohľadávky len preto, že dôsledkom postúpenia je prelomenie bankového tajomstva. Ochranu poskytovanú klientovi banky prostredníctvom

inštitútu bankového tajomstva je nutné vždy zvažovať (z hľadiska možných úvah, ktoré takúto ochranu absolutizujú) aj s prihliadnutím k tomu, či a akým spôsobom osoba, ktorá má byť týmto inštitútom chránená, sama porušuje svoje povinnosti plynúce z príslušného bankového obchodu (zmluvy o úvere). Názor žalovaného o absencii údajov v Zmluve o úvere zo dňa 25.9.2012 a ich nesprávnej výške považuje žalobca za nesprávny. Názor požadujúci, aby bolo v zmluve vyčíslené členenie každej jednej splátky z pohľadu jej vnútornej skladby, teda koľko z tej ktorej splátky pripadá na istinu, úroky a poplatky je prekonaný nie len eurokonformným výkladom (v súlade s Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS), ale aj justičnou praxou v Slovenskej republike. K tomuto tvrdeniu poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017. V zmysle čl. 2 bod 1 Zmluvy je dátum konečnej splatnosti stanovený na 14.09.2018, a teda táto náležitosť je v predmetnej Zmluve splnená. Výpočet celkových nákladov tak, ako uvádza žalovaný, je svojvoľný a nemá oporu v zákone, ani v zmluvných ustanoveniach. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu vo výške 639,50 EUR, ktorá pozostáva z nákladov spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne zo všetkých predpísaných úrokov a poplatkov. Poplatok za vedenie úveru, poplatok za poskytnutie úveru ani poplatok za poistenie nie sú Zmluvou o úvere dohodnuté, a teda zmluvné strany sa nedohodli hradiť žiadne poplatky. Súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru (600,- eur) a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (639,50 eur) tak predstavuje v Zmluve uvedenú čiastku 1.239,50 eur. S poukazom na uvedené zmluva spĺňa žalovaným rozporované náležitosti, konkrétne § 9 ods. 2 písm. j) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch a teda spotrebiteľský úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

K námietke žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu o výške dohodnutej ročnej percentuálnej miery nákladov (vo výške 33,84 %, pričom žalovaný uvádza, že aj takáto uvedená výška RPMN je nepostačujúca, nakoľko v Zmluve absentujú predpoklady použité na výpočet RPMN a tieto majú byť uvedené vo výpočte RPMN v predmetnej zmluve. S poukazom na tento fakt má PZ žalovaného za to, že v dôsledku vyššie uvedeného ide o neplatnosť dojednania RPMN, čo podľa jeho názoru zapríčiňuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Vzhľadom k tomu, že právna úprava, ktorá má obsiahnuť náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, t.j. zákon o spotrebiteľských úveroch, okrem iného aj náležitosť RPMN, je transponovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48ES z 23.04.2008. Pôvodný veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky 600,- eur s dátumom poskytnutia 25.09.2012 s dohodnutou úrokovou sadzbou 29,50 % p.a., ktoré sa žalovaný zaviazal uhradiť v 72 pravidelných predpísaných splátkach po 18,- eur mesačne, vždy k 14. dňu v mesiaci počnúc splátkou splatnou ku dňu 14.10.2012 a konečnou splatnosťou 14.09.2018. Žalovanému bol predmetný úver v zmysle článku II Zmluvy poskytnutý bez poplatku za poskytnutie úveru a bez poplatku za správu úverového účtu. Na základe uvedeného predstavovala pri podpise Zmluvy celková suma, ktorú mal žalovaný zaplatiť sumu 639,50 eur. Uvedené údaje boli použité pre výpočet RPMN, ktorá tak podľa uvedených údajov bola vypočítaná na 33,84 %. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úvere vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Je to číslo, ktoré má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru. Pôvodný veriteľ v článku II Zmluvy uvádza všetky potrebné informácie, ktoré vstupujú do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, na základe ktorého žalovaný mohol posúdiť výhodnosť/nevýhodnosť úveru. Do výpočtu RPMN vstupovali položky uvedené v článku II Zmluvy v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov upravenou zákonom o spotrebiteľských úveroch, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Pre výpočet RPMN sú tak rozhodujúce údaje posledného čerpania, číslo čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky, číslo splátky, výška splátky. Vzhľadom k tomu, že Zmluva uvádza splatnosť jednotlivých splátok, výšku splátky a celkovú čiastku spojenú s úverom, máme za to, že predmetná Zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti. V zmysle vyššie uvedeného tak nie je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko výška RPMN obsiahnutá v článku II Zmluvy je uvedená v správnej výške.

K obrane žalovaného o rozpore výšky úrokovvej sadzby v rozpore s dobrými mravmi a zákonom žalobca uviedol, že v predmetnej veci ide o parametre úveru vo výške do 1.500,- EUR so splatnosťou od 1 do 5 rokov, priemerná výška RPMN bola stanovená na 27,07 % podľa zverejnených údajov Ministerstva financií SR za 2. štvrtrok roka 2012. Vzhľadom k tomu, že odplata v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy nesmela podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské

úvery v obdobných prípadoch pričom za uvedené obdobie bola v zmysle zverejnenia pre zmluvy s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov vo výške poskytnutého úveru do 5.000,- EUR v súlade s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka vo výške 29,50 % čo nie je možné považovať za podstatné prevýšenie odplaty obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. A preto dohodnutá výška ročnej úrokovej sadzby uvedená v Zmluve, vo výške 29,50 % je v súlade s právnymi predpismi platnými v čase podpisu Zmluvy, ako aj v súlade s dobrými mravmi. K prostriedku procesnej obrany žalovaného a to k námietke premlčania nároku žalobca zdôraznil, že neuplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (14.03.2016) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 14.02.2015). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 14.02.2015. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 14.03.2015, t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň je potrebné uviesť, že ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 14.03.2016 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.09.2016 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 14.03.2016. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 14.03.2016 tak začala v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 14.03.2016) a uplynula by najskôr dňa 14.03.2019. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 09.11.2018, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Dňa 31.10.2019 žalobca doručil súdu späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie istiny vo výške 479,50 eur, z dôvodu že žalobca v čase od 17.1.2019 do 19.8.2019 vykonal v tejto sume úhrady.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa strana žalovaného nezúčastnila, svoju neúčasť ospravedlnila, súhlasila aby súd konal v jeho neprítomnosti, súd postupom podľa ust. § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") konal pojednávanie v neprítomnosti tejto strany sporu.

5. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť. Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

6. Podľa § 146 ods. 1, 2 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

7. Späťvzatie (čiastočné) došlo súdu dňa 31.10.2019, t.j. pred otvorením pojednávania súd v súlade s ustanovením § 145 a 146 C.s.p. konanie v časti o zaplatenie sumy 479,50 eur zastavil.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami: Zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 20.6.2018 spolu s prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 04.07.2018 č.l. 59 spolu s dokladom o doručovaní zo dňa 6.7.2018 (č.l. 115), Zmluva o úvere-dostupná pôžička zo dňa 25.09.2012, všeobecné obchodné podmienky č.l. 15-32, sadzobník poplatkov č.l. 33-58, Aktuálny stav úveru, platobná história č.l. 60-61, výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 15.02.2016 č.l. 62, výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.03.2016 č.l. 63 spolu s kópiou doručienky zo dňa 17.3.2016 (č.l. 117), pokus o zmier zo dňa 16.10.2018 č.l. 64, podací hárok č.l. 64-65, výpis z obchodného registra č.l. 66-67, odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 21.12.2018 č.l. 99-102, podanie strany

žalobcu o pokračovania v konaní č.l. 112-113, podací hárok č.l. 115, odpoveď zástupcu žalobcu na výzvu č.l. 118-119, vyjadrenie zástupcu žalovaného zo dňa 18.09.2019 č.l. 137-138, vyjadrenie PZ žalobcu zo dňa 14.10.2019 č.l. 149-151, kalkulačka pre výpočet RPMN č.l. 152, priemerné úrokové sadzby za rok 2012 č.l. 153, čiastočné späťvzatie č.l. 159-160, vyjadrenie zástupcu žalovaného zo dňa 31.10.2019 č.l. 167-169, vyjadrenie PZ žalobcu zo dňa 19.11.2019 č.l. 188-200, súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi na 2. štvrťrok 2012 č.l. 201, vyjadrenie zástupcu žalovaného zo dňa 27.11.2019 č.l. 208-210, listiny o výpočte RPMN (č.l. 133, 186-187) z ktorých zistil, že Poštová Banka a.s. (ďalej aj ako banka) uzatvorila dňa 25.9.2012 so žalovaným Zmluvu o úvere - dostupná pôžička, predmetom, ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 600,- eur bankou dlžníkovi, žalovanému, ktorý bol žalovanému poskytnutý, pričom žalovaný sa poskytnuté finančné prostriedky zaviazal vrátiť. Účastníci zmluvy sa dohodli na podmienkach: výška úveru: 600,- eur, počet mesačných splátok: 72, výška mesačnej splátky: 18,- eur, dátum konečnej splatnosti: 14.9.2018, dátum prvej splátky: 14.10.2012, splatnosť mesačnej splátky vždy k 14. dňu, celková výška nákladov: 639,50 eur, ročná úroková sadzba 29,50 %, RPMN banky 33,84 %, priemerná RPMN na trhu: 27,07 %. V zmluve o úvere (bod 2) sa ďalej uvádza, že celkovú čiastku predstavuje súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Dňa 15.2.2016 vyhotovila Poštová banka, a.s. listinu - Upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru adresovanú žalovanému, v ktorej žalovaného upozorňuje, že porušil ustanovenia zmluvy o úvere č. 8991852912 zo dňa 25.9.2012, neuhradil svoje záväzky, ku dňu 15.2.2016 je s pohľadávkou banky vo výške 230,01 eur viac ako 3 mesiaci po lehote splatnosti a vyzýva ho k úhrade tejto sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, zároveň ho banka upozorňuje že je oprávnená využiť ust. § 565 Občianskeho zákonníka a úver vyhlásiť predčasne splatným, pričom z tvrdení a ani z predložených listín nevyplýva, že listinu Poštová banka a.s. odoslala na adresu žalovaného. Listinou zo dňa 14.3.2016, ktorá si žalovanému dostala prostredníctvom poštového podniku (Slovenská pošta, a.s.) do dispozície doručením dňa 17.3.2016 Poštová banka, a.s. oznámila žalovanému, že dňa 14.3.2016 vyhlásila úver zo Zmluvy o úvere č. 8991852912 zo dňa 25.9.2012 predčasne splatný a banka touto výzvou vyzvala žalovaného na úhradu celej sumy záväzku vo výške 644,88 eur do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Z listiny- stav úveru vyplýva, že žalovaný žalobcovi uhradil do podania žaloby celkom sumu 546,- eur a z listiny čiastočné späťvzatie žaloby vyplýva, že v čase od 17.12.2019 do 19.8.2019 uhradil sumu 479,50 eur. Keďže ide o spotrebiteľský spor súd nie je viazaný len návrhmi na vykonanie dôkazov, a z listiny označenej ako interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN a výpočet RPMN pre spotrebiteľský úver dostupných na internete (<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelcky-uver-rpmn-rpsn.php>) vyplýva hodnota RPMN pri úvere vo výške 600,- eur, pri dobe splácania 72 mesiacov a pri splátke 18,- eur vo výške 34,32 %.

9. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

10. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere (ďalej len "Obchodný zákonník") zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení od 1.7.2017 - t.j. v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.6.2018; ďalej len Zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť

informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

13. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ust. § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

14. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

16. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere dňa 25.9.2012 (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí

navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

21. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Zákon v tomto ustanovení vymedzuje nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: určenie zmluvných strán, určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky.

28. Podľa Čl. 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Povinnosťou strán je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

29. Podľa § 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

30. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že podaná žaloba je nedôvodná.

31. Žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. pohľadávku voči žalovanému postúpila žalobcovi. Z listín predložených žalobcom (zmluva o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 20.6.2018 spolu s prílohou č. 1) vyplýva, že k postúpeniu pohľadávky Poštovej banky, a.s. voči žalovanému došlo dňa 20.6.2018. Súd mal za preukázané, že postúpenie bolo žalovanému oznamované. Pred týmto postúpením Poštová banka a.s. žalovaného ako dlžníka preukázateľne upozornila, že je v omeškaní, a to výzvou zo dňa 14.3.2016. Súd má preukázané doručenie tejto výzvy žalovanému doručenkou zo dňa 17.3.2016. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách dôsledne rozlišuje medzi peňažným záväzkom klienta ako celkom (resp. tomuto záväzku zodpovedajúcou pohľadávkou banky) a nezaplatenou časťou peňažného záväzku. Toto ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že ak je klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku, môže banka celú pohľadávku (vrátane jej nesplatennej časti) postúpiť (za splnenia ostatných podmienok) tretej osobe. Zákaz postúpenia nesplatennej (nezosplatennej) pohľadávky pri spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov zaviedol zákon č. 129/2010 Z. z. (v § 17 ods. 1 v spojení s § 24 ods. 1) až od 23.12.2015. Súd mal takto vykonaným dokazovaním preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu.

32. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom resp. právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zo dňa 25.9.2012 má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, v postavení dlžníka. Dlžník čerpaním úveru uspokojoval svoje osobné potreby a žalobca resp. jeho právny predchodca, vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola pripravená vopred na formulári vrátane znenia obchodných podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovanými ako spotrebiteľom. Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014). Preto súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, i ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Na uvedenom závere nič nemení, že následne bola pohľadávka z tejto zmluvy postúpená bankou na iný subjekt. Súd je názoru, vzhľadom na ustanovenie § 9 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, že úver poskytnutý na základe zmluvy, ktorú uzatvoril žalobca so žalovaným dňa 25.9.2012 je bezúročný a bez poplatkov preto, že zmluva neobsahuje údaj podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a správnu výšku RPMN, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmluve nie je uvedená vôbec, a v zmluve sa len konštatuje čo tvorí celkovú čiastku. V zmluve je uvedená len suma celkových nákladov 639,50 eur, pričom z údajov platných v čase zmluvy je i suma celkových nákladov uvedená nesprávne, pretože pri dohodnutej výške mesačnej splátky 18,- eur a ich počte je 72 je správna výška nákladov v sume 696,- eur (72 krát 18 mínus - 600 poskytnuté finančné prostriedky) a nie vo výške 639,50 eur (uvedené v zmluve). Vychádzajúc zo správnej výšky celkových nákladov úveru a výšky RPMN uvedenej v zmluve je zrejmé, že tieto v zmluve uvedené náklady boli zohľadnené i pri výpočte RPMN a preto výška RPMN bola uvedená nesprávne, v nižšej miere 33,84 % namiesto vyššej 34,32 % , ako vyplýva z výpočtu interaktívnej kalkulačky dostupnej na verejnej sieti o výpočte RPMN pre spotrebiteľský úver (<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelcky-uver-rpmn-rpsn.php>). S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že z tohto dôvodu je predmetný spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v úverovej zmluve je tento obligatórny údaj nesprávny, je v neprospech spotrebiteľa, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamivý údaj o celkovej sume "preplatenia" úveru, čo spôsobuje, že veriteľ nemôže požadovať žiadne úroky a poplatky. V súvislosti s tvrdením žalobcu k procesnej obrane žalovaného o nesprávnej výške celkovej čiastky spojenej so spotrebiteľským úverom a k nesprávne určenej výške RPMN, a to že posledné splátky (69. až 72) sú v inej výške ako je uvedená v zmluve súd uvádza, že zo žiadneho ustanovenia zmluvy nie je zrejmé, že niektorá mesačná splátka úveru nebude

vo výške, ktorá je v zmluve uvedená, alebo že bude nižšia resp. nulová ako to tvrdí žalobca. Takáto skutočnosť musí byť dlžníkovi-spotrebiteľovi známa v čase uzatvorenia zmluvy a musí priamo vyplývať z uzatvorenej zmluvy, tak aby obsahové náležitosti zmluvy napĺňali požiadavky zákona o spotrebiteľských úveroch, a ak majú slúžiť i pre výpočet RPMN musia byť v zmluve uvedené (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého znenia vyplýva že sa v zmluve uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. K obrane žalovaného o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru v dôsledku absencie údajov termínu konečnej splatnosti, že tento je v zmluve uvedený alebo v dôsledku absencii údajov v zmluve o rozpise, o rozložení samotnej splátky (ako časť ide na úroku, istiny, poplatky) táto je nedôvodná vzhľadom na konštantnú judikatúru súdov, na ktorú poukazuje i žalobca vo svojich podaniach. Vzhľadom na skutočnosť že úver poskytnutý predchodcom žalobcu je bezúročný súd sa obranou žalovaného o neprimeranej výške úroku z úveru nezaoberal a to z dôvodu, že žalobcovi úrok z vyššie uvedených dôvodov nepatrí.

33. Z listinných dôkazov predložených žalobcom, ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil mal súd za preukázané, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti tým, že poskytnutý úver vo výške 600,- eur riadne nesplácal. Žalovaný z dôvodu, že spotrebiteľský úver, ktorý mu bol poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 25.9.2012 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, tak bol povinný vrátiť žalobcovi iba istinu 600,- eur, bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Z tvrdení žalobcu a z predloženej listiny žalobcu, ktoré žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil súd zistil, že žalovaný žalobcovi uhradil sumu do podania žaloby 546,- eur a v čase od 17.1.2019 do 19.8.2019 sumu 479,50 eur a na základe týchto skutočností a zákonných ustanovení žalobcovi resp. i právnenmu predchodcovi istinu úveru v celom rozsahu uhradil, a preto v časti uplatnenej istiny i úrokov z úveru a poplatkov, z dôvodu že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, ktorý žalovaný v celom rozsahu uhradil zamietol.

34. Žalobca si však z istiny úveru uplatnil i nárok na úrok z omeškania, na ktorý má žalobca nárok, keďže žalovaný preukázateľne neplnil splátky včas, v lehote jednotlivých splátok. Žalovaný ale vzniesol z dôvodu uvedeného v ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka námietku premlčania, ktorou sa súd (i vo vzťahu k pohľadávke - istine), keďže ide o uplatnené príslušenstvo pohľadávky musel vysporiadať.

35. Predmetom konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Premlčacia doba je podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročná. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, avšak účinky zosplatenia úveru, o ktorom žalobca tvrdil, že nastali dňa 14.3.2016 pre nedodržanie podmienky § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nenastali, pretože právny predchodca žalobcu žalovaného ako spotrebiteľa preukázateľne neupozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd nemal preukázané, že právny predchodca žalobcu takúto písomnosť žalovanému doručoval. Aj keď sa žalobca v žalobe a v rozhodujúcich skutočnostiach v nej uvedených odvoláva na listinu právneho predchodcu žalobcu označenú ako "Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 15.02.2016" žalobca nepredložil, ale ani neoznačil dôkaz, ktorý by preukazoval, že takáto listina sa dostala do sféry dispozície žalovaného. Zo záverov tohto dokazovania potom vyplýva, že úver vo výške 600,- eur poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 25.9.2012 bol žalovaný povinný splácať, a to mesačnou splátkou vždy k 14. dňu v mesiaci vo výške 18,- eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 14.10.2012 (t.j. 33 mesiacov vo výške 18,- eur a posledný 34. mesiac vo výške 6,- eur - pretože 600 eur delené 18 eur je 33,34 mesiaca) a premlčacia doba sa tak posudzuje vo vzťahu ku splatnosti každej jednotlivéj splátky. A z dôvodu, že medzi stranami bolo v zmluve dohodnuté, že prvá splátka je splatná dňa 14.10.2012 a každá nasledujúce vždy k 14. dňu mesiaca bol žalovaný povinný splácať úver od 14.10.2012 do 14.8.2015 (t.j. 34 mesiacov), čo znamená že 15.10.2012 (v prípade prvej splátky) až 15.8.2015 (v prípade poslednej splátky) vždy k 15. dňu v mesiaci začala plynúť trojročná premlčacia doba každej mesačnej splátky. Preukázateľne žaloba bola podaná dňa 9.11.2018 t.j. po uplynutí premlčacej doby každej jednotlivéj splátky, a preto žalobcovi nárok na úrok z omeškania (ako príslušenstvo tejto pohľadávky) v dôsledku premlčania pohľadávky (uplynutie premlčacej doby pohľadávky t.j. nároku na každú jednotlivú splátku) nepatrí a preto i v tejto časti súd žalobu zamietol.

36. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 256 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane a podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca zbral žalobu čiastočne o zaplatenie 497,50 eur z dôvodu, že po podaní žaloby (v období od 17.1.2019 do 19.8.2019) došlo k úhrade tejto

sumy, čím žalovaný zaviniel zastavenie konania, avšak len v časti 54,-eur (čo predstavuje 5 % nároku), na ktoré mal žalobca nárok ako zostatku bezúročného a bezpoplatkového úveru (ako rozdiel sumy 600,- eur poskytnutý úver a sumy 546,- eur uhradených splátok do podania žaloby), ktorú časť však posúdil súd vo vzťahu k celému uplatnenému nároku (istiny v sume 1032,08 a úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia v sume 56,93 eur) ako nepatrnú. Vo veci samej, o ostatnej časti nároku bol úspešný žalovaný, pretože žalobu súd zamietol. Z dôvodu, že miera zavinenia pri zastavení konania žalovaného je nepatrná a žalovaný je úspešný žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ust. § 262 ods. 2 C.s.p.).

37. O návrhu žalobcu o vrátenie súdneho poplatku súd rozhodne samostatným rozhodnutím, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to postupom podľa ust. § 14 ods. 4, veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o súdnych poplatkoch"), podľa ktorého v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania...

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul možno vykonať exekúciu na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu (§ 48 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)).